

رمضان مامپاکی‌ها

محسن صیفی‌کار

فاسدترین افراد جهان ضریب‌های بر پیشانی ات می‌زند، آن چنان که صورت و محاسن تو اغشته به خون می‌گردد.» حضرت علی سوال کرد: ای رسول خدا آیا دین من از گزند شیطان در امان خواهد بود؟ فرمود: آری در آن هنگام دینت سالم و ایمانت کامل است. ای علی آن کس که تو را بکشد مرا کشته است و آن کس که با تو دشمنی کند با من دشمنی کرده است. جان تو جان من و جسم تو جسم من است. به درستی که خداوند متعال من و تو را همانند یکدیگر آفرید مرا به پیامبری و تو را به امامت برگزید...» در پایان این گفتار اسامی و اوصاف این ماه را که برگرفته از روایات است، به عنوان حسن ختم می‌اویه:

۱. رمضان (باران شدید، شدت گرما)
۲. صرب (استعینوا بالصبر والصلوة)
۳. شهر الاتابه (ماه گزیره و زاری)
۴. شهر التوبه (ماه بازگشت)
۵. شهر المغفرة (ماه امروزش) ع شهر الفوز بالجنه (ماه ستوگاری به بهشت)
۶. شهر العیق من النار (ماه رهایی از آتش)
۷. خیر شهر (باهرتین ماه)
۸. شهر الرحمه (ماه رحمت و مهربانی)
۹. شهر المبارک (ماه خجسته و با برکت)
۱۰. شهر المؤاساه (ماه کمک و یاری دادن)
۱۱. شهر الصیام (سفیدی روزها)
۱۲. غرر الایام (ماه نیکی‌ها)
۱۳. شهر الحسنات (ماه ماهها)
۱۴. شهر الشهور (ماه ماهها)
۱۵. شهر الله الاعظم (بزرگترین ماه خدا)
۱۶. شهر الضيافه (ماه میهمانی)
۱۷. شهر القیام (ماه بدیاخاستن)
۱۸. شهر الصیام (ماه روزه‌داری)
۱۹. شهر التواب (ماه پاداش)
۲۰. شهر القبول (ماه قبولی)
۲۱. شهر العیاده (ماه احوالپرسی)
۲۲. شهر المیمون (ماه فخرنده مبارک)
۲۳. شهر المفروض (ماه واجب)
۲۴. شهر المعصوم (ماه بازداشت از گناه)
۲۵. شهر الاسلام (ماه اسلام)
۲۶. شهر الطهور (ماه پاکیزگی)
۲۷. شهر القرآن (ماه قرآن)
۲۸. شهر الرجال (ماه امیدواری)
۲۹. شهر نزول القرآن (ماه نزول قرآن)
۳۰. شهر لبله‌القدر (ماه شب قدر)
۳۱. شهر المشرف (ماه شرافت باقتنه)
۳۲. شهر الفضیله (ماه بلندی و برتری)
۳۳. شهر نزول البینات (ماه نزول آیه‌ها و معجزه‌ها)
۳۴. شهر عید‌الولیاء (ماه جشن اولیاء)
۳۵. شهر الجد (ماه بندگان)
۳۶. شهر المژوق (ماه روزی داده شده)
۳۷. شهر التمحیص (ماه تصفیه و پاکی از گناهان)

رمضان، سراسر عشق است و عبادت و صفا و نور و عروج و لقاء و در یک کلمه ماه انس با خداست. رمضان سفرهای بزرگ است که میهمانانش همه بندگان خذایند و میزان پروردگار بندگویان، و نیک روش است هر بنده که مخلص‌تر و اینس‌تر است مقرب‌تر و عزیزتر است.

لغت شناسان درباره واژه رمضان گفته‌اند: رمضان از رمضان به معنای بارانی است که در پاییز می‌بارد و همه چیز را پاک می‌کند. طبق روایات رمضان یکی از نام‌های خداوند است. امام صادق می‌فرمایند: «بگوید ماه رمضان» یعنی اینکه شان و احترام این ماه را با ادب کلمات بایسته و محترمانه پاس دارید. تنها ماهی که نام شریفش در قرآن آمده ماه رمضان است. در آیه ۱۸۵ سوره بقره چنین آمده است: «شهر رمضان الذى انزل فيه القرآن هدى للناس و بیانات من الهدى والفرقان».

بیامیر اکرم در شان و جلالت این ماه الهی می‌فرماید: «خداوند از میان روزها جمعه را و از ماهها ماه رمضان را و از شبها شب قدر را انتخاب کرده است.» و در دیگر جای سلطان از قول بیامیر و بیامیر از قول جبریل و او نیز از خداوند می‌گوید: «ماه رمضان بهترین ماه‌ها و شب قدر بهترین شبها و فردوس، بهترین بهشت‌هاست.» امام سجاد نیز در فضیلت و معرفت این ماه در دعای ۴۴ صحیفة سجادیه سخنی نفر دارند: «پروردگار بر محمد و خاندانش درود فرست و شناخت برتری و بزرگداشت حرمتش و نگاهداری خویشتن از آنچه باز داشته‌ای را به ما الهام فرما.»

ماه مبارک رمضان ماه نزول آیات الهی در همه ادیان است. بیامیر فرمودند: «صحف ابراهیم در شب اول ماه مبارک رمضان نازل گردید.» امام صادق نیز می‌فرمایند: «انجلیل در دوازدهم، تورات در ششم و زیور در هیجدهم و قرآن در شب قدر ماه رمضان نازل شد.»

این ماه ظالم چون شریف و جلیل است، عبادات و اعمال نیز در آن فضیلتی افزون می‌یابند، از این رو باید کوشید تا در این ماه از برکات ماضعف آن حظا و بهره بیشتری برد. در همین باره امام صادق می‌فرمایند: «کسی که در ماه رمضان صدقای دهد خداوند او را از فتحداد بلا دور کند.»

و آن چنان مفترض و رحمت الهی در این ماه موج می‌زند که امام صادق می‌فرمایند: «هر کس در ماه مبارک رمضان آمرزیده نشود، تا سال آینده آمرزیده نگردد مگر آن که در عرفه حاضر شود.»

گناهان نیز در ماه رمضان زشت‌ترند و بیامدهای گران‌بارتری دارند. در روایات آمده است: «شایسته است روزه‌دار زیانت را از بیهودگی در ماه رمضان باز دارد، و کسی که از امامش نافرمانی کند روزه‌دار نیست.»

ماه رمضان ماه به خون نشستن خورشید ولایت در مسلح عشق و بندگی است. چه زیباست وصف مرید را از زبان مراد بشنویم:

بیامیر فرمود: ای علی! برترين کارها و بالاترین عبادتها در این ماه دوری از چیزهایی است که خداوند حرام کرده است. آن گاه بیامیر گریست. علی برسید: ای رسول خدا! چه چیز شما را به گریه انداخته است؟ فرمود: گریه می‌کنم برای حادثه‌ای که در این ماه بر تو وارد می‌شود. گویا تو را می‌بینم که در محراب عبادت پروردگارت نماز می‌گزاری و